2-23103304-12-2-18072023
dosar nr. 2-14676/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii
(dispozitiv)

25 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componența: Președintele ședinței, judecător Ciprian Valah
Grefier Cătălina Musteață

examinând în ședință publică de judecată cauza civilă la acțiunea înaintată de SRL„Pandatur” împotriva lui Dogaru Mariana privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,-

a c o n s t a t a t:

Pretenții revendicate

La 17.07.2023, reclamantul SRL „Pandatur” a înaintat în judecată prezenta acțiune împotriva pârâtei Dogaru Mariana prin care solicită: **1**.a constata încălcat dreptul reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile pârâtei din 29.05.2023, înregistrate pe rețeaua de socializare TikTok; **2**.a obliga pârâta să șteargă de pe toate rețelele de socializare înregistrarea video cu declarațiile defăimătoare despre reclamant; **3**.a obliga pârâta să dezmintă declarațiile defăimătoare în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prin intermediul aceleiași rețele de socializare cu textul indicat de reclamant în acțiune; **4**.a încasa de la pârâtă în beneficiul reclamantului prejudiciul cauzat în mărime de 100.000 lei; **5**.a încasa de la pârâtă în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată.

În fapt, reclamantul menționează că a încheiat contract de prestare a serviciilor turistice nr.DV05054 din 04.04.2023, cu Morozan Olesea, Ceban Victoria și pârâta Dogaru Mariana în calitate de călători/clienți, obiectul căruia a constituit o excursie la Istanbul pentru 3 persoane cu perioada sejurului 28.05.2023-02.06.2023.

Reclamantul reține că la încheierea contractului călătorii au rezervat un singur loc la prețul de 139 euro și 2 locuri la prețul de 109 euro, în total s-a achitat 357 euro, iar pentru excursia la Istanbul reclamantul a pus la dispoziția călătorilor 3 opțiuni de preț: 109 euro, 119 euro și 139 euro, prețul variind în dependență de locurile din autocar.

Reclamantul menționează că înainte de a încheia contractul călătorii au fost informați prin ce se diferențiază locurile din autocar, luând în considerare standardele internaționale privind proiectarea și amplasarea acestora în autovehicul.

Reclamantul reține că în vederea organizării unei călătorii plăcute și confortabile a recomandat călătorilor locurile la prețul de 139 euro, pentru că dispun de un spațiu mai mare pentru picioare cu posibilitatea reglării scaunului după propriul confort.

Reclamantul menționează că în același timp călătorii au fost informați că locurile mai ieftine sunt de asemenea confortabile, însă au mai puțin loc la picioare, iar scaunele nu se reglează fiind amplasate în imediata apropriere de peretele autocarului, însă în final doar o singură persoană din cele trei a achiziționat un loc la prețul de 139 euro, iar celelalte două, printre care și pârâta, a beneficiat de locuri la prețul de 109 euro.

Reclamantul reține că ajunși la destinație, la 29.05.2023, pârâta a înregistrat un video pe rețeaua de socializare TikTok (link https://vm.tiktok.com/ZM26WpDU8/), în care a relatat o serie de fapte și judecăți de valoare ce nu se bazează pe un substrat factologic suficient, după cum urmează: „*Am venit cu Pandatur și a fost cea mai mare dezamăgire și cu siguranță a fost prima și ultima dată când am apelat la ei și când facem o excursie cu ei pentru că sunt foarte iresponsabili, trebuia noi sa umblăm din urma lor, să alergam, sa-i căutăm, am așteptat o săptămână ca să ne contacteze și sa ne dea detalii cum să facem plata, detalii despre tur. Pe lângă asta am făcut achitarea, după care ni s-a promis că scaunele vor fi foarte comode, că vor fi dintre cele care se culcă și va fi un autocar super-confortabil. Și, surpriză când ajungem în autobuz avem scaunele ultimele, pe ultimul rând, de la primul etaj și am nimerit la perete unde nicidecum nu am putut culca scaunele, dar au spus că locurile noastre sunt ca cele de 139 euro care veți fi foarte confortabil o sa vă simțiți, așa că nu recomand în nici un caz Pandatur, nu știu voi ce experiențe ați mai avut, dar noi cu siguranță, și au mai fost turiști din autobuz care au rămas dezamăgiți de serviciilor lor, plus la asta spațiul dintre scaune este foarte mic și când cineva din fața vroia nu că să mai culce scaunul, dar doar se așeza, nimerea la tine pe genunchi din start, adică puteai să-l legeni, iată așa a fost experiența noastră.*”

Reclamantul consideră că aceste declarații sunt acuzații grave făcute publice care nu se bazează pe un substrat factologic suficient și care lezează onoarea, imaginea și reputația profesională a reclamantului.

Reclamantul menționează că înregistrarea video de pe pagina pârâtei pe rețeaua de socializare TikTok, la 05.06.2023, ora 16:40, a acumulat 300500 de vizualizări, 8303 aprecieri, 993 salvări și 2421 partajări.

Reclamantul reține că în prezent, la 17.07.2023, înregistrarea video are deja acumulate 331500 vizualizări, 9032 aprecieri, 460 comentarii, 1019 salvări și 2555 partajări, fapt ce demonstrează impactul dezastruos pentru compania reclamantului.

Reclamantul menționează că aflând despre publicarea acestei înregistrări video pe rețele de socializare, la 13.06.2023, ora 11:28, a înmânat pârâtei cererea prealabilă prin executorul judecătoresc Isac Nina, fapt ce se confirmă prin Procesul-verbal nr.131-A1/2023 din 13.06.2023 și cererea prealabilă semnată de pârâtă la 13.06.2023.

Reclamantul reține că pârâta a fost invitată de asemenea la sediul companiei reclamantului în vederea negocierii unei opțiuni de soluționare amiabilă a litigiului.

Reclamantul menționează că la 19.06.2023, ora 11:19, a recepționat la poșta electronică info@pandatur.md răspunsul la cererea prealabilă, fapt ce se confirmă prin extrasul de pe e-mail și nemijlocit răspunsul pârâtei la cererea prealabilă.

Reclamantul invocă legislația aplicabilă speței și menționează că libertatea de exprimare este un drept fundamental, cu o aplicație specifică în domeniul mass-media și nu numai, ocrotit de Curtea Europeană din a cărei jurisprudență constantă rezultă importanța deosebită a libertății omului în orice societate democratică.

Această libertate nu este însă absolută, dar implică unele restricții generate de necesitatea protecției altor valori fundamentale, cum ar fi dreptul la reputația, demnitatea și onoarea persoanei, fiind necesar a găsi echilibrul prin care să se garanteze libertatea de exprimare și dreptul la ocrotirea vieții private a fiecăruia.

În același context, Curtea Constituțională a menționat în Hotărârea nr.28/2015 că libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele societății democratice și o condiție pentru progresul și împlinirea persoanei. Libertatea de exprimarea este un drept esențial în sistemul constituțional al Republicii Moldova. În același timp este un drept ce poate afecta substanțial drepturile altor persoane.

Așa cum nici o libertate nu este absolută (sfârșind acolo unde începe libertatea altuia), pentru a preveni arbitrariul sunt prevăzute și anumite limite ale exercițiului libertății de exprimare ce decurg din asumarea unei responsabilități pentru orice activitate ce ar avea potențial de a aduce atingere drepturilor altora. Depășirea acestor limite poate duce la angajarea răspunderii pentru cel vinovat.

Astfel, libertatea de exprimare nu este un drept absolut, fiind susceptibilă de restrângeri generale admise pentru majoritatea drepturilor din prisma restrângerilor comune reglementate la art.5 din Constituție. Libertatea de exprimare mai poate fi suspusă unor restrângeri din prisma art.32 alin.(2) și (3) din Constituție. În acest sens, norma constituțională prevede că exercitarea libertății de exprimare nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul persoanei la viziunea proprie.

Nu este posibil să gândim libertatea de exprimare fără a lua în considerare, în prealabil, libertatea de opinie, deoarece prima este în mod necesar o manifestare exterioară a celei de-a doua. Însă opinia nefăcută cunoscută și altor persoane nu poate leza drepturile celorlalți membri ai societății și de aceea libertatea de opinie nu cunoaște nici un fel de îngrădiri, spre deosebire de exprimarea acesteia care se poate dovedi în unele situații vătămătoare în relația cu alte valori fundamentale.

Reclamantul menționează că din prisma art.24 alin.(1) din Legea nr.64, rezultă că pârâta a răspândit informația sus-menționată, fapt confirmat prin înregistrarea video anexată și prin răspunsul pârâtei la cererea prealabilă, astfel pârâta a depășit marja de protecție a libertății de exprimare ce a dus în eroare opinia publică față de reclamant.

Reclamantul consideră că declarațiile pârâtei exced libertatea de exprimare și au un caracter defăimător, se referă la fapte a căror veridicitate nu este confirmată, iar judecățile de valoare sunt lipsite de orice substrat factologic, prin ce este încălcat

dreptul la respectul reputației profesionale a reclamantului, informație folosită la identificarea persoanei prin pronunțarea denumirii reclamantului și îndemnarea de a nu beneficia de serviciile reclamantului, respectiv are drept scop discreditarea imaginei și inducerea în eroare a opiniei publice cu privire la circumstanțele de fapt.

Reclamantul menționează că se bucură de o reputație respectabilă în domeniul turismului din Republica Moldova și din străinătate, are filiale deschise în țară și în afara țării, fiind cel mai mare tur-operator din Republica Moldova, iar consecința celor relatate de pârâtă este condamnarea morală a pârâtului de opinia publică, declarațiile pârâtei contribuind la distorsionarea imaginii reclamantului în conștiința societății și a partenerilor, ceea ce a afectat activitatea profesională a reclamantului cu consecințe chiar materiale, fapt ce rezultă din raportul contabil eliberat de companie privind cifra de vânzări înainte de declarațiile pârâtei și imediat după acestea.

Reclamantul reține că în rezultatul răspândirii acestor informații false și fără substrat factologic suficient a fost lezată grav imaginea reclamantului, or precum a fost indicat supra, înregistrarea video a fost urmărită de peste 331000 persoane, apreciată de 9032 ori, cu 460 comentarii, 1019 salvări și 2555 partajări, fapt ce demonstrează impactul dezastruos pentru compania reclamantului.

Reclamantul menționează că impactul informațiilor denigratoare este major, prin urmare consideră că sunt excesive și defăimătoare declarațiile pârâtei, nu pot fi argumentate prin exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și pot fi supuse sancțiunilor legale, deoarece încalcă dreptul la reputația profesională a reclamantului.

Reclamantul invocă jurisprudența Curții Europene relevantă speței și menționează în concluzie că declarațiile pârâtei au depășit limita acceptabilă a dreptului său la libera exprimare, respectiv luând în considerare gravitatea acuzațiilor aduse rezultă indubitabil că la caz a fost lezat dreptul la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului.

Reclamantul reține în acest context că are dreptul să solicite de la pârâtă să șteargă de pe toate rețelele de socializare înregistrarea video cu declarațiile defăimătoare despre compania reclamantului și să dezmintă declarațiile defăimătoare prin intermediul aceleiași rețele de socializare, iar conform legislației reclamantul este îndreptățit să solicite de la pârâtă repararea prejudiciului în mărime de 100.000 lei.

La examinarea cauzei, reclamantul SRL „Pandatur” a fost reprezentat de avocatul Oprea Adrian care a solicitat admiterea acțiunii și a concretizat verbal că suma pretinsă în mărime de 100.000 lei, este cu titlu de prejudiciu moral.

Pârâta Dogaru Mariana citată legal (f.d.39) nu s-a prezentat, dar a depus referință în care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f.d.40,41).

Aprecierea instanței

Audiind avocatul reclamantului, examinând cauza, instanța consideră că acțiunea nu este întemeiată având în vedere următoarele.

Referitor la pretenția din acțiune privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile pârâtei înregistrate video din 29.05.2023, expuse pe rețeaua de socializare TikTok, și pretenția privind obligarea pârâtei să dezmintă declarațiile defăimătoare în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prin intermediul aceleiași rețele de socializare cu textul indicat de reclamant în acțiune, instanța reține următoarele circumstanțe și norme aplicabile.

Circumstanțe/probe. În admiterea acțiunii reclamantul a anexat: Contract prestare servicii turistice din 04.04.2023, cu anexă (f.d.14-17); Proces-verbal privind comunicarea actelor din 13.06.2023 (f.d.18,19); cerere prealabilă din 13.06.2023 (f.d.20-22); textul dezmințirii (f.d.23); răspuns la cererea prealabilă din 19.06.2023 (f.d.24-26); raport contabil din 17.07.2023 (f.d.27); stic „Hikvision 16 GB" (f.d.30).

Norme aplicabile. Conform art.1 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, nr.64 din 23.04.2010, (1) Prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.

Potrivit art.2 din Legea nr.64 din 23.04.2010, termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații: defăimare – răspândirea informației false ce lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; răspândirea informației – proces de transmitere a informației către alte persoane; informație – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; judecată de valoare fără substrat factologic suficient – se bazează pe fapte ce nu au avut loc sau pe fapte ce au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.

Conform art.3 din Legea nr.64 din 23.04.2010, (3) Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru […] a proteja […] reputația sau drepturile altora […].

Potrivit art.7 din Legea nr.64 din 23.04.2010, (1) Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. (2) Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. (3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. (4) Persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație. (5) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea

informației, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

Conform art.18 din Legea nr.64 din 23.04.2010, (2) Invocând circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile, reclamantul va mai indica: a) dacă informația îl vizează; b) dacă informația a fost răspândită de pârât; c) dacă informația comportă caracter defăimător; d) dacă informația se bazează pe fapte în esență false; e) dacă este sau nu persoană publică în sensul prezentei legi și dacă informația se referă la calitatea lui de persoană publică; f) dacă informația se referă la o chestiune de interes public; g) dacă a fost respectată procedura prealabilă; h) dacă informația defăimătoare a cauzat prejudicii morale și materiale și care este întinderea reală a acestor prejudicii; i) alte circumstanțe relevante pentru examinarea cauzei. (3) În cerere reclamantul va indica exact relatările cu privire la fapte a căror dezmințire se solicită și textul dezmințirii sau judecățile de valoare fără substrat factologic suficient. (4) La cererea de chemare în judecată se anexează: a) publicația ce conține informația contestată sau înregistrarea emisiunii, sau, dacă prezentarea înregistrării nu este posibilă, se va indica postul, emisiunea, data și ora difuzării; b) copia de pe cererea prealabilă cu dovada expedierii/înmânării pârâtului; c) răspunsul la cererea prealabilă.

Potrivit art.20 din Legea nr.64 din 23.04.2010, (1) Reclamant în cauzele cu privire la defăimare poate fi: a) orice persoană fizică a cărei onoare, demnitate sau reputație profesională a fost lezată prin răspândirea unei informații. (2) Pârât în cauzele cu privire la defăimare poate fi persoana care a răspândit informația, autorul informației și, după caz, persoana de la care a fost preluată informația.

Conform art.24 din Legea nr.64 din 23.04.2010, (1) Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat. (2) Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public.

Concluziile instanței. Raportând circumstanțele reținute la normele enunțate, instanța consideră că nu este întemeiată pretenția din acțiune privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile pârâtei înregistrate video din 29.05.2023, expuse pe rețeaua de socializare TikTok, și pretenția privind obligarea pârâtei să dezmintă declarațiile defăimătoare în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prin intermediul aceleiași rețele de socializare cu textul indicat de reclamant în acțiune.

Instanța a ajuns la această concluzie din motivul că la caz nu se atestă defăimarea reclamantului de pârâtă prin *răspândirea de informații false*, dar *opinii* expuse de pârâtă în special referitor la călătoria neconfortabilă cu autocarul reclamantului din cauza spațialului insuficient al scaunelor din autocarul în care a călătorit pe o distanță lungă.

Or, instanța reține că în cererea de chemare în judecată chiar reclamantul menționează faptul că scaunele din autocarul cu care a călătorit pârâta cu rudele sale dispun de spațiu diferit, unele scaune de spațiu mai mare, iar scaunele de la peretele autocarului dispun de spațiu mai mic, respectiv și prețul biletelor de călătorie diferă.

Astfel, din prisma legislației aplicabile instanța constată că la caz nu se atestă din partea pârâtei defăimarea reclamantului prin *răspândirea de informații false*, dar se atestă judecăți de valoare fără substrat factologic suficient, care în jurisprudență mai sunt denumite opinii excesive (*situația când se invocă fapte ce nu au avut loc sau au avut loc, însă expunerea este denaturată*).

Or, răspândirea de informații false și opiniile excesive (judecățile de valoare fără substrat factologic suficient) nu se confundă, având în vedere modul cum sunt definite distinct la art.2 din Legea nr.64 din 23.04.2010 și reparațiile diferite pe care le implică din prisma aceleiași Legi nr.64 din 23.04.2010.

Astfel, în cazul opiniilor excesive se acordă numai dreptul la replică (*art.27 alin.(1) Legea nr.64 din 23.04.2010*), dar nu și dreptul la dezmințire după cum solicită eronat reclamantul în speță anexând textul dezmințirii (f.d.23), ceea ce se menționează și la pct.12 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție (CSJ) nr.7 din 24.12.2012 (cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010), din care citățm următoarele:

„Pct.12. *În jurisprudența CEDO "judecățile de valoare fără substrat factologic suficient" mai sînt numite "opinii excesive". Judecățile de valoare pot fi prețioase, fără valoare sau negative, întemeiate sau neîntemeiate, convingătoare sau discutabile, progresiste sau reacționare etc. Acestea nu pot fi dezmințite prin hotărîrea judecății. Ele pot fi dezbătute prin polemică, adică răspuns (replică, comentariu).*".

Totodată, conform legislației reparațiile se admit numai dacă defăimarea s-a produs prin răspândirea cumulativă atât de informații false, cât și de opinii excesive, ceea ce rezultă din art.7 alin.(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010, inclusiv se menționează la pct.11 din Hotărârea Plenului CSJ nr.7 din 24.12.2012, din care citățm următoarele:

„Pct.11. *Răspunderea juridică va fi dispusă doar în cazul în care informația răspîndită cumulează toate cele trei condiții enumerate în alin.(2) al art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, şi anume: dacă informația este falsă, este defăimătoare şi permite identificarea persoanei vizate de informație*.".

La caz, însă, instanța reiterează că din partea pârâtei nu se atestă defăimarea reclamantului prin *răspândirea informației false*, dar *opinii excesive* (judecăți de valoare fără substrat factologic suficient) în adresa reclamantului referitor la călătoria neconfortabilă cu autocarul reclamantului din cauza spațialului insuficient al scaunelor din autocar, respectiv în speță răspunderea juridică a pârâtei nu intervine.

Or, instanța reiterează că potrivit legislației, în acțiunile civile privind constatarea încălcării dreptului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale, înaintate în judecată în temeiul Legii nr.64 din 23.04.2010, răspunderea juridică intervine numai dacă pârâtul a expus cumulativ informații false și opinii excesive (*art.7 alin.(2) Legea nr.64 din 23.04.2010*), ceea ce la caz nu se atestă, pentru că pârâta a expus doar opinii excesive, nu și informații false (nu a invocat la caz fapte inexistente).

Prin urmare, reieșind din circumstanțele și probele reținute instanța consideră că se atestă temei de drept din prisma cadrului legal indicat supra prin care să fie respinsă ca neîntemeiată pretenția din acțiune privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile pârâtei înregistrate video din 29.05.2023, expuse pe rețeaua de socializare TikTok, și pretenția privind obligarea pârâtei să dezmintă declarațiile defăimătoare în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prin intermediul aceleiași rețele de socializare cu textul indicat de reclamant în acțiune.

Referitor la pretenția din acțiune privind obligarea pârâtei să șteargă de pe toate rețelele de socializare înregistrarea video cu declarațiile defăimătoare despre reclamant și pretenția privind încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantului a prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei, instanța consideră că urmează a fi respinse ca neîntemeiate din motivul că sunt pretenții secundare în raport cu pretenția principală respinsă de instanță ca neîntemeiată (privind constatarea încălcării de pârâtă a dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale).

Referitor la pretenția din acțiune privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că urmează a fi respinsă din motivul că acțiunea este respinsă.

Instanța nu se expune la toate argumentele invocate în speță, dar numai asupra aspectelor decisive pentru soluționarea justă a cauzei, după cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene (*cauza Gard Ruiz vs Spania, 21.01.1999; parag.26; cauza Moreira Fereira vs Portugalia, 11.07.2017, parag.84,98*).

Având în vedere circumstanțele reținute și normele aplicabile, instanța ajunge la concluzia că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.art: 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea înaintată de reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „Pandatur” împotriva pârâtei Dogaru Mariana privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin declarațiile pârâtei înregistrate pe rețeaua de socializare „TikTok” la 29 mai 2023, obligarea pârâtei să șteargă de pe toate rețelele de socializare înregistrarea video cu declarațiile defăimătoare despre reclamant și să le dezmintă în 15 zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prin intermediul aceleiași rețele de socializare, repararea prejudiciului moral prin încasarea sumei de 100.000 lei și a cheltuielilor de judecată – a respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțare prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței, judecător Ciprian Valah